

*Disciplinære foranstaltninger**Til § 227*

Bestemmelsen svarer med enkelte afvigelser til gældende ret og medfører, at alene de fire udtrykkeligt nævnte foranstaltninger kan anvendes som disciplinære sanktioner. At advarsel er medtaget indebærer, at en advarsel kun kan tillægges gentagelsesvirkning, hvis fremgangsmåden ved ikendelse af disciplinære foranstaltninger er fulgt, jf. bestemmelsen i § 228, stk. 6.

I forhold til gældende ret indebærer *stk. 2* om anbringelse i enrum og *stk. 3* om frakendelse af udgangstilladelse en præcisering og skærpelse af betingelserne for at anvende disse disciplinære foranstaltninger. Det følger af bestemmelsen, at anbringelse i enrum ikke kan anvendes over for bl.a. tilsidesættelse af beskæftigelsespligten, jf. bemærkningerne til § 210, stk. 3.

Anbringelse i enrum som disciplinær foranstaltning i mere end 7 dage er omfattet af adgangen til domstolsprøvelse, jf. § 246, stk. 1, nr. 3.

Hvis anbringelse i enrum eller anbringelse i forhørselle forud herfor har været uforskyldt, kan der efter § 243 rejses krav om erstatning for uberettiget ophold i enrum.

En overtrædelse af de fastsatte vilkår for en tilladelse til udgang, jf. *stk. 3*, omfatter både nyt kriminelt forhold og overtrædelse af andre vilkår fastsat i medfør af § 214, stk. 5. Efter denne bestemmelse er det et obligatorisk vilkår for tilladelse til udgang, at den pågældende ikke begår kriminelt forhold.

Bestemmelserne i §§ 226-228 finder efter deres indhold ikke anvendelse i pensionerne.

*Fastsættelse og fuldbyrdelse af disciplinære foranstaltninger**Til § 228*

Ved bestemmelsen reguleres fastsættelsen og fuldbyrdelsen af de enkelte disciplinære foranstaltninger. De væsentligste regler herom lovfæstes og forudsættes i øvrigt reguleret ved administrative forskrifter i overensstemmelse med bemyndigelsesbestemmelsen i *stk. 6* og betænkningens afsnit XVI, kap. 6.10.1.

Bestemmelsen i *stk. 6* (i slutningen) om indberetningspligt og godkendelse af anbringelse i enrum i mere end 3 døgn er en videreførelse af gældende ret.

Bestemmelserne i §§ 226-228 finder efter deres indhold ikke anvendelse i pensionerne.

*Konfiskation**Til § 229*

Bestemmelsen, der er ny, vedrører institutionens adgang til at træffe afgørelse om konfiskation i bestemt fastsatte tilfælde, hvor den foreslåede, almindelige adgang til konfiskation som kriminalretlig foranstaltning i de foreslåede bestemmelser i §§ 166-170 ikke kan anses for tilstrækkelig til at modvirke, at indsatte kommer i besiddelse af genstande eller penge, som de af hensyn til institutionens varetagelse af ordens- og navnlig sikkerhedsmæssige opgaver ikke findes at burde være i besiddelse af.

En endelig administrativ afgørelse om konfiskation af genstande eller penge, hvis værdi overstiger det almindelige vederlag, der udbetales til indsatte for en uges beskæftigelse, er omfattet af adgangen til domstolsprøvelse, jf. § 246, stk. 1, nr. 4. Herved sikres den indsatte og dennes besøgende – for så vidt angår værdier over den anførte beløbsgrænse – samme ret til domstolsprøvelse, som generelt er gældende ved konfiskation efter de almindelige regler. Særligt om adgangen for andre end indsatte til at indbringe en afgørelse om konfiskation for retten henvises til § 253 i dette lovforslag.

Nærmere forskrifter om konfiskation forudsættes fastsat administrativt, jf. *stk. 2* og betænkningens afsnit XVI, kap. 6.10.2. Det forudsættes herved, at konfiskation undlades, hvis sådant må anses for et uforholdsmæssigt indgreb (proportionalitet).

*Betaling af erstatning (modregning af erstatningsbeløb)**Til § 230*

Den foreslåede bestemmelse om institutionsleders ret til at sikre indsattes betaling af erstatning ved modregning i den indsattes vederlag for beskæftigelse omfatter i modsætning til gældende ret alene tilfælde, hvor der er forvoldt skade på ting, der tilhører institutionen. Erstatningskrav i anledning af personskade eller skade på ting, der ikke tilhører institutionen, må herefter rejses ved almindelig erstatningssag mod den indsatte ved domstolene.

En endelig administrativ afgørelse om modregning af erstatningsbeløb, hvis værdi overstiger det almindelige vederlag, der udbetales til indsatte for en uges beskæftigelse, er omfattet af adgangen til domstolsprøvelse, jf. § 246, stk. 1, nr. 5. Herved sikres den indsatte – for så vidt angår værdier over den anførte beløbsgrænse – samme ret til domstolsprøvelse, som ge-